ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 20ής Φεβρουαρίου 2004

για καθορισμό του τρόπου υποβολής στοιχείων σχετικών με τα σχέδια ή προγράμματα που απαιτούνται βάσει της οδηγίας 96/62/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά τις οριακές τιμές ορισμένων ρύπων στον αέρα του περιβάλλοντος

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2004) 491]

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2004/224/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 96/62/ΕΚ του Συμβουλίου της 27ης Σεπτεμβρίου 1996 για την εκτίμηση και τη διαχείριση της ποιότητας του αέρα του περιβάλλοντος ([1]), και ιδίως το άρθρο 12 παράγραφος 1,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Βάσει του άρθρου 8 παράγραφος 3 της οδηγίας 96/62/ΕΚ, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να καταρτίζουν σχέδια ή προγράμματα επίτευξης των οριακών τιμών που θεσπίστηκαν με την οδηγία 1999/30/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Απριλίου 1999, σχετικά με τις οριακές τιμές διοξειδίου του θείου, διοξειδίου του αζώτου και οξειδίων του αζώτου, σωματιδίων και μολύβδου, στον αέρα του περιβάλλοντος ([2]) και με την οδηγία 2000/69/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2000, για οριακές τιμές βενζολίου και μονοξειδίου του άνθρακα στον αέρα του περιβάλλοντος ([3]), για τις ζώνες και τους οικισμούς όπου διαπιστώνεται υπέρβαση των οριακών τιμών, προσαυξημένων κατά το περιθώριο ανοχής. Αυτά τα σχέδια και προγράμματα πρέπει να περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα στοιχεία που απαριθμούνται στο παράρτημα IV της οδηγίας 96/62/ΕΚ. Η Επιτροπή οφείλει να ελέγχει τακτικά την εφαρμογή των εν λόγω σχεδίων και προγραμμάτων.

(2) Το άρθρο 11 της οδηγίας 96/62/ΕΚ επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να διαβιβάζουν ετησίως στην Επιτροπή τα σχέδια και προγράμματά τους.

(3) Ενώ τα σχέδια και προγράμματα καταρτίζονται σύμφωνα με τις ειδικές διοικητικές απαιτήσεις κάθε κράτους μέλους, τα στοιχεία που υποβάλλονται στην Επιτροπή θα πρέπει να είναι εναρμονισμένα και διαρθρωμένα σύμφωνα με τις λεπτομερείς ρυθμίσεις που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση.

(4) Τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα απόφαση είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής που έχει συσταθεί δυνάμει του άρθρου 12 της οδηγίας 96/62/ΕΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Κατά την υποβολή στοιχείων για τα σχέδια ή προγράμματα που απαιτεί το άρθρο 8 παράγραφος 3 της οδηγίας 96/62/ΕΚ, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iii) της ίδιας οδηγίας, όσον αφορά τις οριακές τιμές που έχουν θεσπιστεί με τις οδηγίες 1999/30/ΕΚ και 2000/69/ΕΚ, τα κράτη μέλη τηρούν τη δομή που παρατίθεται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης.

Τα πλήρη σχέδια και προγράμματα τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής μετά από αίτησή της.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 20 Φεβρουαρίου 2004.

Για την Επιτροπή
Margot WALLSTRÖM
Μέλος της Επιτροπής

([1]) ΕΕ L 296 της 21.11.1996, σ. 55· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284 της 31.10.2003, σ. 1).
([2]) ΕΕ L 163 της 29.6.1999, σ. 41 55· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2001/744/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 278 της 23.10.2001, σ. 35).
([3]) ΕΕ L 313 της 13.12.2000, σ. 12.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τα στοιχεία υποβάλλονται στην Επιτροπή με συμπλήρωση των επτά εντύπων που προσδιορίζονται κατωτέρω. Το έντυπο 1 περιλαμβάνει γενικές πληροφορίες για το εκάστοτε σχέδιο ή πρόγραμμα. Στα έντυπα 2 έως 6, κάθε στήλη καλύπτει μια κατάσταση υπέρβασης, την οποία αντιμετωπίζει το σχέδιο ή πρόγραμμα. Ως κατάσταση υπέρβασης νοείται η περιοχή υπέρβασης και η οριακή τιμή (ΟΤ), προσαυξημένη κατά το περιθώριο ανοχής (ΟΤ+ΠΑ), της οποίας σημειώνεται υπέρβαση στη συγκεκριμένη περιοχή. Ως περιοχή υπέρβασης νοείται μια τοποθεσία ή μια σειρά από τοποθεσίες, όπου διαπιστώθηκαν επίπεδα υψηλότερα από το άθροισμα ΟΤ+ΠΑ κατά το έτος αναφοράς. Ως έτος αναφοράς νοείται το έτος κατά το οποίο σημειώθηκε υπέρβαση, η οποία σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 96/62/ΕΚ, δημιουργεί υποχρέωση κατάρτισης σχεδίου ή προγράμματος. Κάθε σειρά των εντύπων 2 έως 6 περιέχει ένα περιγραφικό στοιχείο για την κατάσταση υπέρβασης.

Η περιοχή υπέρβασης είναι δυνατόν να αποτελεί σύνθεση πολλών τοποθεσιών στις οποίες διαπιστώθηκε υπέρβαση του ΟΤ+ΠΑ κατά το έτος αναφοράς, με την προϋπόθεση ότι οι επιμέρους τοποθεσίες έχουν ορισμένα συγκρίσιμα ή πανομοιότυπα περιγραφικά στοιχεία. Αυτά τα περιγραφικά στοιχεία σημειώνονται στα έντυπα 2 έως 6 με κωδικούς συγχώνευσης, οι οποίοι προσδιορίζονται στο πλαίσιο 1. Για τα περιγραφικά στοιχεία που επιτρέπεται να διαφέρουν μεταξύ των τοποθεσιών, παρατίθενται άλλοι κωδικοί στο πλαίσιο 1· οι κωδικοί αυτοί προσδιορίζουν τον τρόπο σώρευσης των διαφορετικών στοιχείων.

Το έντυπο 7 περιλαμβάνει συνοπτική περιγραφή των επιμέρους μέτρων.

ΠΛΑΙΣΙΟ 1

Τρόπος με τον οποίο μπορούν να συγχωνευθούν σε μία κατάσταση υπέρβασης, οι τοποθεσίες όπου διαπιστώθηκε υπέρβαση του αθροίσματος ΟΤ + ΠΑ: κωδικοί συγχώνευσης για κάθε καταχώριση στα έντυπα που ακολουθούν.

Κωδικός συγχώνευσης	Έννοια του κωδικού συγχώνευσης
ΝΑ	Δεν έχει εφαρμογή.
S	Η καταχώριση αυτή θα πρέπει να είναι μία μόνο περιγραφή (όχι κατάλογος, πεδίο τιμών ή σύνολο), που ισχύει για όλες τις συγχωνευόμενες τοποθεσίες.
L	Σε περίπτωση συγχώνευσης, η καταχώριση πρέπει να είναι κατάλογος [1] όλων των καταχωρίσεων για τις τοποθεσίες.
LS	Σε περίπτωση συγχώνευσης, η καταχώριση πρέπει να είναι κατάλογος [1] όλων των καταχωρίσεων για τις τοποθεσίες ή μία μόνο περιγραφή.
R	Σε περίπτωση συγχώνευσης, η καταχώριση πρέπει να είναι το πεδίο τιμών των καταχωρίσεων για τις διάφορες τοποθεσίες: ελάχιστη τιμή — μέγιστη τιμή.
T	Σε περίπτωση συγχώνευσης, η καταχώριση πρέπει να είναι το σύνολο (άθροισμα) όλων των καταχωρίσεων για τις διάφορες τοποθεσίες.

[1] Η σειρά των τοποθεσιών πρέπει να είναι η ίδια σε όλους τους καταλόγους. Οι καταχωρίσεις για διαφορετικές τοποθεσίες πρέπει να χωρίζονται με διπλή κάθετο «//».

ΕΝΤΥΠΟ 1

Γενικές πληροφορίες για το σχέδιο ή πρόγραμμα

α. Έτος αναφοράς	ΝΑ
β. Κράτος μέλος	ΝΑ
γ. Παραπομπή στο σχέδιο ή πρόγραμμα	ΝΑ
δ. Κατάλογος των κωδικών αριθμών των καταστάσεων υπέρβασης που περιγράφονται στα έντυπα 2 έως 6	ΝΑ
ε. Όνομα της αρχής που είναι υπεύθυνη για την κατάρτιση του σχεδίου ή προγράμματος με το οποίο καλύπτει την κατάσταση υπέρβασης	ΝΑ
στ. Ταχυδρομική διεύθυνση της υπεύθυνης αρχής	ΝΑ
ζ. Όνομα του αρμοδίου επικοινωνίας	ΝΑ
η. Ταχυδρομική διεύθυνση του αρμοδίου επικοινωνίας	ΝΑ

ϑ. Αριθμός τηλεφώνου του αρμοδίου επικοινωνίας	NA
ι. Αριθμός τηλεομοιοτυπίας του αρμοδίου επικοινωνίας	NA
ια. Διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του αρμοδίου επικοινωνίας	NA
ιβ. Διευκρινιστικές παρατηρήσεις, εάν είναι αναγκαίες	NA

Σημειώσεις για το έντυπο 1:

1. β.: Τα κράτη μέλη αναγράφονται με τους ακόλουθους κωδικούς: Αυστρία: A, Βέλγιο: B, Δανία: DK, Φινλανδία: FIN, Γαλλία: F, Γερμανία: D, Ελλάδα: GR, Ιρλανδία: IRL, Ιταλία: I, Λουξεμβούργο: L, Κάτω Χώρες: NL, Πορτογαλία: P, Ισπανία: E, Σουηδία: S, Ηνωμένο Βασίλειο: UK.
2. γ.: Η παραπομπή στο σχέδιο ή πρόγραμμα είναι πλήρης και λεπτομερής αναφορά του ή των εγγράφων στα οποία περιέχεται το πλήρες σχέδιο ή πρόγραμμα.Επιπλέον, μπορεί να παρέχεται διεύθυνση στο Διαδίκτυο.
3. ζ.: Ο αρμόδιος επικοινωνίας είναι το πρόσωπο στο οποίο πρέπει να απευθυνθεί η Επιτροπή, εάν χρειαστεί συμπληρωματικές πληροφορίες για οποιαδήποτε πτυχή της έκθεσης στοιχείων.

ΕΝΤΥΠΟ 2

Περιγραφή των υπερβάσεων των οριακών τιμών

α. Κωδικός αριθμός της κατάστασης υπέρβασης	NA
β. Ρύπος	S
γ. Κωδικός ζώνης	L
δ. Όνομα της ή των πόλεων ή του/της ή των δήμων/κοινοτήτων	L
ε. Συμπληρώνεται μόνον εάν ο ρύπος είναι SO_2, NO_2 ή PM_{10}: οριακή τιμή ως προς την οποία σημειώθηκε υπέρβαση του αθροίσματος ΟΤ + ΠΑ [ω/η/ε]	S
στ. Συγκέντρωση κατά το έτος αναφοράς:	
— συγκέντρωση σε μg/m³, εάν έχει εφαρμογή, ή	R
— μέγιστη μέση συγκέντρωση CO 8 ωρών σε mg/m³, εάν έχει εφαρμογή, ή	R
— συνολικός αριθμός υπερβάσεων, εκφραζόμενος σε σχέση με το ΟΤ + ΠΑ, εάν έχει εφαρμογή	R
ζ. Συμπληρώνεται μόνον εάν η ΟΤ εκφράζεται ως αριθμός υπερβάσεων αριθμητικής συγκέντρωσης: συνολικός αριθμός υπερβάσεων κατά το έτος αναφοράς εκφραζόμενος σε σχέση με την ΟΤ	R
η. Συγκέντρωση κατά το έτος αναφοράς, εκφραζόμενη σε σχέση με τις άλλες ΟΤ του εξεταζόμενου ρύπου που συνδέονται με την υγεία, εφόσον υπάρχουν:	
— συγκέντρωση σε μg/m³, εάν έχει εφαρμογή, ή	R
— συνολικός αριθμός υπερβάσεων, εκφραζόμενος σε σχέση με την ΟΤ, εάν έχει εφαρμογή	R
ϑ. Συγκεντρώσεις που παρατηρήθηκαν σε προηγούμενα έτη, εάν είναι διαθέσιμες και δεν έχουν ήδη γνωστοποιηθεί στην Επιτροπή	
— έτος και συγκέντρωση σε μg/m³, εάν έχει εφαρμογή, ή	L
— έτος και μέγιστη μέση συγκέντρωση CO 8 ωρών σε mg/m³, εάν έχει εφαρμογή, ή	L
— έτος και συνολικός αριθμός υπερβάσεων, εκφραζόμενος σε σχέση με το ΟΤ + ΠΑ, εάν έχει εφαρμογή	L
ι. Εφόσον η υπέρβαση διαπιστώθηκε με μετρήσεις:	
— κωδικός του σταθμού όπου μετρήθηκε η υπέρβαση	L
— γεωγραφικές συντεταγμένες του σταθμού	L
— ταξινόμηση του σταθμού	S

ια. Εφόσον η υπέρβαση διαπιστώθηκε με υπολογισμούς βάσει μοντέλου:	
— ένδειξη της γεωγραφικής θέσης της περιοχής υπέρβασης	LS
— ταξινόμηση της περιοχής	S
ιβ. Εκτίμηση της έκτασης (km^2) όπου τα επίπεδα ήσαν υψηλότερα από την ΟΤ κατά το έτος αναφοράς	T
ιγ. Εκτίμηση του μήκους οδού (km) όπου τα επίπεδα ήσαν υψηλότερα από την ΟΤ κατά το έτος αναφοράς	T
ιδ. Εκτίμηση του συνολικού πληθυσμού που εξετέθη σε επίπεδα υψηλότερα από την ΟΤ κατά το έτος αναφοράς	T
ιε. Διευκρινιστικές παρατηρήσεις, εάν είναι αναγκαίες	NA

Σημειώσεις για το έντυπο 2:

1. α.: Κάθε κατάσταση υπέρβασης λαμβάνει κωδικό αριθμό που είναι μοναδικός στο εσωτερικό του κράτους μέλους.
2. β.: Οι ρύποι αναγράφονται ως εξής: «SO_2», «NO_2», «PM_{10}», «Pb» για το μόλυβδο, «C_6H_6» για το βενζόλιο και «CO».
3. γ.: Ο κωδικός ζώνης πρέπει να είναι ο ίδιος με εκείνον που χρησιμοποιήθηκε στο ετήσιο ερωτηματολόγιο της απόφασης 2001/839/ΕΚ για το έτος αναφοράς.
4. δ.: Εάν η περιοχή υπέρβασης περικλείει περισσότερες από μία πόλεις ή δήμους/κοινότητες, αναφέρονται όλες οι πόλεις και δήμοι/κοινότητες όπου διαπιστώθηκε υπέρβαση, χωρισμένες με άνω τελεία.
5. ε.: Η οριακή τιμή ως προς την οποία σημειώθηκε υπέρβαση του αθροίσματος ΟΤ+ΠΑ χαρακτηρίζεται ως «ω» (ωριαία μέση τιμή), «η» (ημερήσια μέση τιμή) ή «ε» (ετήσια μέση τιμή).
6. στ και η.: Εφόσον η υπέρβαση διαπιστώθηκε με εκπόνηση μοντέλου, στο παρόν και στα επόμενα έντυπα αναγράφεται το υψηλότερο επίπεδο για την περιοχή υπέρβασης.
7. θ.: Τα στοιχεία θα πρέπει να αναγράφονται με τη μορφή «έτος: συγκέντρωση». Οι καταχωρίσεις για περισσότερα από ένα έτη θα πρέπει να χωρίζονται με άνω τελεία. Η έλλειψη στοιχείων δηλώνεται με την ένδειξη «n.a.» και η παλαιότερη γνωστοποίηση με την ένδειξη «com.».
8. ι.: Ως «κωδικός του σταθμού όπου μετρήθηκε η υπέρβαση» νοείται ο κωδικός που χρησιμοποιήθηκε στο ετήσιο ερωτηματολόγιο της απόφασης 2001/839/ΕΚ της Επιτροπής για το έτος αναφοράς.
9. ι.: Για τις «γεωγραφικές συντεταγμένες του σταθμού» και την «ταξινόμηση του σταθμού» χρησιμοποιούνται οι ίδιες ενδείξεις όπως για την ανταλλαγή δεδομένων βάσει της απόφασης 97/101/ΕΚ για την ανταλλαγή πληροφοριών.
10. ια. Για την «ταξινόμηση της περιοχής» χρησιμοποιούνται οι ίδιοι κωδικοί όπως για την «ταξινόμηση του σταθμού». Εάν η περιοχή υπέρβασης που προέκυψε με εκπόνηση μοντέλου περιλαμβάνει περισσότερες από μία κλάσεις, αναγράφονται όλοι οι κωδικοί κλάσης, χωρισμένοι με άνω τελεία.
11. ιβ. και ιγ.: Η «έκταση (km^2) όπου τα επίπεδα ήσαν υψηλότερα από την ΟΤ» δηλώνει το μέγεθος της εξεταζόμενης περιοχής υπέρβασης. Το σημείο αυτό μπορεί να μείνει κενό, προκειμένου για σταθμούς η περιοχές οδικής κυκλοφορίας. Το «μήκος οδού (km) όπου τα επίπεδα ήσαν υψηλότερα από την ΟΤ» παρέχεται μόνο σε περίπτωση υπέρβασης σε σταθμούς κυκλοφορίας ή, στην περίπτωση των μοντέλων, σε περιοχές οδικής κυκλοφορίας. Δηλώνει το συνολικό μήκος των τμημάτων οδών στα οποία έχουν σημειωθεί υπερβάσεις, στη μία ή και στις δύο πλευρές τους.
12. ιδ.: Η «έκθεση πληθυσμού σε επίπεδα υψηλότερα από την ΟΤ» δηλώνει τον κατ' εκτίμηση μέσο αριθμό ατόμων που ήσαν παρόντα όταν σημειώθηκε υπέρβαση της οριακής τιμής.

ΕΝΤΥΠΟ 3

Ανάλυση των αιτίων της υπέρβασης της οριακής τιμής κατά το έτος αναφοράς

α. Κωδικός αριθμός της κατάστασης υπέρβασης	NA
β. Εκτίμηση του περιφερειακού βασικού επιπέδου	
— ετήσια μέση συγκέντρωση σε $\mu g/m^3$, εάν έχει εφαρμογή, ή	R
— μέγιστη μέση συγκέντρωση CO 8 ωρών σε mg/m^3, εάν έχει εφαρμογή, ή	R
— συνολικός αριθμός υπερβάσεων, εκφραζόμενος σε σχέση με την ΟΤ, εάν έχει εφαρμογή	R
γ. Εκτίμηση του συνολικού βασικού επιπέδου	
— ετήσια μέση συγκέντρωση σε $\mu g/m^3$, εάν έχει εφαρμογή, ή	R
— μέγιστη μέση συγκέντρωση CO 8 ωρών σε mg/m^3, εάν έχει εφαρμογή, ή	R
— συνολικός αριθμός υπερβάσεων, εκφραζόμενος σε σχέση με την ΟΤ, εάν έχει εφαρμογή	R
δ. Ένδειξη του μεριδίου των τοπικών πηγών στις υπερβάσεις της οριακής τιμής:	
— οδική κυκλοφορία	S
— βιομηχανία, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας	S

— γεωργία	S
— εμπορικές και οικιακές πηγές	S
— φυσικές πηγές	S
— άλλες	S
ε. Παραπομπή στην απογραφή εκπομπών που χρησιμοποιήθηκε στην ανάλυση	NA
στ. Εάν είναι ασυνήθη: ένδειξη των τοπικών κλιματολογικών χαρακτηριστικών	S
ζ. Εάν είναι ασυνήθης: ένδειξη της τοπικής τοπογραφίας	S
η. Διευκρινιστικές παρατηρήσεις, εάν είναι αναγκαίες	NA

Σημειώσεις για το έντυπο 3:

1. β. και γ.: Ως βασικό επίπεδο νοείται η συγκέντρωση ρύπων σε ευρύτερη κλίμακα από την περιοχή υπέρβασης. Το περιφερειακό βασικό επίπεδο είναι εκείνο που εκτιμάται ότι θα παρατηρούνταν, εάν δεν υπήρχαν πηγές ρύπανσης σε απόσταση της τάξεως των 30 χιλιομέτρων. Στην περίπτωση των αστικών τοποθεσιών, θα ήταν το βασικό επίπεδο, εάν δεν υπήρχε η πόλη. Στις περιπτώσεις όπου η υπέρβαση οφείλεται σε μεταφορά ατμοσφαιρικής ρύπανσης σε μεγάλη απόσταση, το περιφερειακό βασικό επίπεδο μπορεί να ισούται με την υπέρβαση που δηλώνεται στο έντυπο 2. Το συνολικό βασικό επίπεδο είναι εκείνο που εκτιμάται ότι θα παρατηρούνταν, εάν δεν υπήρχαν τοπικές πηγές ρύπανσης (υψηλές καπνοδόχοι σε απόσταση περίπου 5 χιλιομέτρων και χαμηλές πηγές σε απόσταση περίπου 300 μέτρων — η απόσταση αυτή μπορεί να είναι μικρότερη, π.χ. προκειμένου για θέρμανση κατοικιών, ή μεγαλύτερη, π.χ. προκειμένου για χαλυβουργεία). Το συνολικό βασικό επίπεδο περικλείει το περιφερειακό. Στις πόλεις, το συνολικό βασικό επίπεδό είναι το αστικό, δηλαδή το επίπεδο που θα παρατηρούνταν εάν δεν υπήρχαν σημαντικές πηγές σε άμεση γειτνίαση. Στις αγροτικές περιοχές, το συνολικό βασικό επίπεδο είναι περίπου ίσο με το περιφερειακό.
2. δ.: Τα μερίδια των τοπικών πηγών εκφράζονται ως αριθμητική ακολουθία, με χρήση των αριθμών «1» για τη μεγαλύτερη πηγή, «2» για τη δεύτερη κατά σειρά σημασίας πηγή κ.ο.κ.. Οι πηγές που δεν φέρουν σημαντική ευθύνη σημειώνονται με παύλα «—».
3. δ.: Εάν οι «άλλες» πηγές έχουν δηλωθεί ως σημαντικές, προσδιορίζεται το είδος τους στη σειρά «Διευκρινιστικές παρατηρήσεις».
4. στ.: Τα ασυνήθη κλιματολογικά χαρακτηριστικά δηλώνονται με «+».
5. ζ.: Η ασυνήθης τοπογραφία δηλώνεται με «+».

ΕΝΤΥΠΟ 4

Επίπεδο αφετηρίας

α. Κωδικός αριθμός της κατάστασης υπέρβασης	NA
β. Σύντομη περιγραφή του σεναρίου εκπομπών που χρησιμοποιήθηκε στην ανάλυση του επιπέδου αφετηρίας:	
— Πηγές που ευθύνονται για το περιφερειακό βασικό επίπεδο	S
— Περιφερειακές πηγές που ευθύνονται για το συνολικό, αλλά όχι για το περιφερειακό βασικό επίπεδο	S
— Τοπικές πηγές, εφόσον έχουν σημασία	S
γ. Αναμενόμενα επίπεδα κατά το πρώτο έτος τήρησης της οριακής τιμής:	
— Περιφερειακό βασικό επίπεδο αφετηρίας:	
ετήσια μέση συγκέντρωση σε μg/m³, εάν έχει εφαρμογή, ή	R
μέγιστη μέση συγκέντρωση CO 8 ωρών σε mg/m³, εάν έχει εφαρμογή, ή	R
συνολικός αριθμός υπερβάσεων, εκφραζόμενος σε σχέση με την ΟΤ, εάν έχει εφαρμογή	R
— Συνολικό βασικό επίπεδο αφετηρίας:	
ετήσια μέση συγκέντρωση σε μg/m³, εάν έχει εφαρμογή, ή	R
μέγιστη μέση συγκέντρωση CO 8 ωρών σε mg/m³, εάν έχει εφαρμογή, ή	R
συνολικός αριθμός υπερβάσεων, εκφραζόμενος σε σχέση με την ΟΤ, εάν έχει εφαρμογή	R

— Επίπεδο αφετηρίας στην τοποθεσία υπέρβασης:	
ετήσια μέση συγκέντρωση σε μg/m³, εάν έχει εφαρμογή, ή	R
μέγιστη μέση συγκέντρωση CO 8 ωρών σε mg/m³, εάν έχει εφαρμογή, ή	R
συνολικός αριθμός υπερβάσεων, εκφραζόμενος σε σχέση με την ΟΤ, εάν έχει εφαρμογή	R
δ. Απαιτούνται άλλα μέτρα πέραν όσων απορρέουν από την ισχύουσα νομοθεσία για να εξασφαλιστεί η τήρηση της οριακής τιμής μέχρι την ημερομηνία συμμόρφωσης; [ναι/όχι]	S
ε. Διευκρινιστικές παρατηρήσεις, εάν είναι αναγκαίες	NA

Σημειώσεις για το έντυπο 4:

1. Το έντυπο 4 συμπληρώνεται για την ή τις οριακές τιμές ως προς τις οποίες σημειώθηκε υπέρβαση του ΟΤ + ΠΑ.
2. Ως επίπεδο αφετηρίας νοείται η αναμενόμενη συγκέντρωση κατά το έτος έναρξης της ισχύος της οριακής τιμής, χωρίς να ληφθούν άλλα μέτρα πέραν εκείνων που έχουν ήδη εγκριθεί ή τα οποία επιβάλλει η ισχύουσα νομοθεσία.

ΕΝΤΥΠΟ 5

Αναλυτική περιγραφή των άλλων μέτρων εκτός εκείνων που ήδη επιβάλλει η ισχύουσα νομοθεσία

α. Κωδικός αριθμός της κατάστασης υπέρβασης	NA
β. Κωδικός(-οί) του (των) μέτρου(-ων)	S
γ. Προγραμματισμένο χρονοδιάγραμμα εφαρμογής	L
δ. Δείκτης(-ες) παρακολούθησης της προόδου	S
ε. Χρηματοδότηση (έτη — ποσό σε ευρώ)	T
στ. Κατ' εκτίμηση συνολικό κόστος (ποσό σε ευρώ)	T
ζ. Κατ' εκτίμηση επίπεδο κατά τα έτη τήρησης της οριακής τιμής, λαμβανομένων υπόψη των πρόσθετων μέτρων	R
η. Διευκρινιστικές παρατηρήσεις, εάν είναι αναγκαίες	NA

Σημειώσεις για το έντυπο 5:

1. Το έντυπο 5 συμπληρώνεται μόνον εφόσον η ανάλυση που απαιτείται να δηλώνεται στο έντυπο 4 καταδεικνύει ότι οι οριακές τιμές δεν προβλέπεται να επιτευχθούν με τα μέτρα που ήδη επιβάλλει η ισχύουσα νομοθεσία.
2. β.: Κάθε μέτρο πρέπει να δηλώνεται με έναν κωδικό, ο οποίος αντιστοιχεί σε μέτρο που περιγράφεται στο έντυπο 7.
3. γ.: Τα διάφορα στάδια εφαρμογής πρέπει να αναφέρονται με λέξεις-κλειδιά, ακολουθούμενα από ημερομηνία ή χρονικό διάστημα με τη μορφή «μμ/εε». Οι καταχωρίσεις πρέπει να χωρίζονται με άνω τελεία.
4. ε. και στ.: Η χρηματοδότηση αφορά μόνο δημόσιους χρηματοδοτικούς πόρους· στο κατ' εκτίμηση συνολικό κόστος συμπεριλαμβάνονται και οι δαπάνες που βαρύνουν τον ή τους θιγόμενους κλάδους.

ΕΝΤΥΠΟ 6

Τυχόν μέτρα που δεν έχουν ληφθεί ακόμη και μακροπρόθεσμα μέτρα (προαιρετικά)

α. Κωδικός αριθμός της κατάστασης υπέρβασης	NA
β. Κωδικός(-οί) του (των) μέτρου(-ων) που ενδεχομένως δεν έχουν ληφθεί ακόμη	LS
γ. Για τα μέτρα που δεν έχουν ληφθεί:	
διοικητικό επίπεδο στο οποίο θα μπορούσαν να ληφθούν	LS
λόγος για τον οποίο δεν ελήφθησαν	LS

δ. Κωδικός(-οί) του (των) μακροπρόθεσμου(-ων) μέτρου(-ων)	LS
ε. Διευκρινιστικές παρατηρήσεις, εάν είναι αναγκαίες	NA

Σημειώσεις για το έντυπο 6:

1. β. και δ.: Κάθε μέτρο πρέπει να δηλώνεται με έναν κωδικό, ο οποίος αντιστοιχεί σε μέτρο που περιγράφεται στο έντυπο 7. Εφόσον δηλώνονται περισσότερα από ένα μέτρα, οι κωδικοί πρέπει να χωρίζονται με άνω τελεία.
2. γ.: Για το χαρακτηρισμό του διοικητικού επιπέδου στο οποίο θα μπορούσαν να ληφθούν τα μέτρα, χρησιμοποιούνται οι ακόλουθοι κωδικοί: Α: τοπικό, Β: περιφερειακό, C: εθνικό, D: Ευρωπαϊκή Ένωση, Ε: διεθνές πέραν της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εφόσον αναφέρονται περισσότερα από ένα επίπεδα, οι αντίστοιχοι κωδικοί πρέπει να χωρίζονται με άνω τελεία.

ΕΝΤΥΠΟ 7

Σύνοψη των μέτρων

α. Κωδικός του μέτρου	NA
β. Τίτλος	NA
γ. Περιγραφή	NA
δ. Διοικητικό επίπεδο στο οποίο θα μπορούσε να ληφθεί το μέτρο	LS
ε. Είδος του μέτρου	NA
στ. Πρόκειται για κανονιστικό μέτρο; [ναι/όχι]	NA
ζ. Χρονικός ορίζοντας της μείωσης	NA
η. Θιγόμενος(-οι) κλάδος(-οι) πηγής	NA
θ. Χωρική κλίμακα των θιγόμενων πηγών	NA
ι. Διευκρινιστικές παρατηρήσεις, εάν είναι αναγκαίες	NA

Σημειώσεις για το έντυπο 7:

1. Το έντυπο 7 πρέπει να χρησιμοποιείται για την περιγραφή των μέτρων που δηλώνονται στο έντυπο 5 ή 6. Συμπληρώνεται μία στήλη του εντύπου 7 για κάθε μέτρο.
2. α.: Κάθε μέτρο λαμβάνει ένα μοναδικό κωδικό.
3. γ.: Το μέτρο περιγράφεται με ελεύθερο κείμενο έκτασης 100 έως 200 λέξεων.
4. δ.: Για το χαρακτηρισμό του διοικητικού επιπέδου στο οποίο θα μπορούσε να ληφθεί το μέτρο, πρέπει να χρησιμοποιούνται οι ακόλουθοι κωδικοί: Α: τοπικό, Β: περιφερειακό, C: εθνικό.
5. ε.: Για το χαρακτηρισμό του είδους του μέτρου, πρέπει να χρησιμοποιούνται οι ακόλουθοι κωδικοί: Α: οικονομικό/φορολογικό, Β: τεχνικό, C: εκπαιδευτικό/ενημερωτικό, D: άλλο.
6. ζ.: Για το χαρακτηρισμό του χρόνου επίτευξης της μείωσης των συγκεντρώσεων χάρη στο μέτρο, πρέπει να χρησιμοποιούνται οι ακόλουθοι κωδικοί: Α.: βραχυπρόθεσμα, Β: μεσοπρόθεσμα (ένα έτος περίπου), C: μακροπρόθεσμα.
7. η.: Για το χαρακτηρισμό του κλάδου πηγής που θίγεται από το μέτρο, πρέπει να χρησιμοποιούνται οι ακόλουθοι κωδικοί: Α: μεταφορές, Β: βιομηχανία, συμπεριλαμβανομένης της παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας, C: γεωργία, D: εμπορικές και οικιακές πηγές, Ε: άλλοι.
8. ε. και η.: Εφόσον αναγράφεται ο κωδικός που αντιστοιχεί στο «άλλο/αλλοι», το είδος του μέτρου και ο (οι) κλάδος(-οι) πρέπει να προσδιορίζονται στη σειρά «Διευκρινιστικές παρατηρήσεις».
9. θ.: Για το χαρακτηρισμό της χωρικής κλίμακας των πηγών που θίγονται από το μέτρο, πρέπει να χρησιμοποιούνται οι ακόλουθοι κωδικοί: Α: μόνο τοπικές πηγές, Β: πηγές στην εξεταζόμενη αστική περιοχή, C: πηγές στην εξεταζόμενη περιφέρεια, D: πηγές στη χώρα, Ε: πηγές σε περισσότερες από μία χώρες.
10. δ.-θ.: Εφόσον αναγράφονται περισσότεροι του ενός κωδικοί, αυτοί πρέπει να χωρίζονται με άνω τελεία.